

EPERJESI LAPOK

Sárosmegeye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR“ ES A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
 Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
 Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Félévre 2 „ 50 „
 Negyedévre 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
 háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
 Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
 Nyilttér minden sor 10 kr.

A községek rendezéséről szóló törvényjavaslat.

(Folytatás.)

A 24-ik §-t illetőleg a közig. bizottság azon módosítást ajánlja, hogy a községi adó leírására vonatkozó határozatok végrehajtása is törvényhatósági jóváhagyáshoz köthessék.

Ezen módosítás csak az eljárás lassítását fogja maga után vonni. Községi adó ugyanis csak az adófelügyelő azon határozatainak alapján szokott leírtni, mely határozatokkal állami adók iratnak le. Az eredmény azután a zárszámadásokban évről évre ki van tüntetve, a mikor is módjában van a törvényhatóságnak ez iránt meggyőződést szerezni s felügyeleti jogát érvényesíteni.

A 32. §. a virilistákról szól.

A virilizmus idegenszerű intézmény, melyet onnan importáltunk, hol a szociális áramlatoktól félnek. De nem akarjuk most itt vita tárgyává tenni, hogy helyes-e, nem-e maga az elv.

De akarunk szólni az alkalmazásról.

Tapasztalatból tudjuk, hogy a legtöbb adót fizetés körülménye nem jár mindig karöltve a fejlettebb társadalmi életben megkívánt értelmiséggel. S így történt, hogy a bizottsági és képviselőtestületi tagok sorába az eddigi törvények alapján bejutottak olyanok is, kik eleintén maguk is esodálkoztak és bántak a fölött, hogy tényleg a tanástermekben találtak magukat s kik gyakran minden más érdekkel képviseltek inkább, mint a melyet a törvény contemplant. Azt hittük tehát, hogy a törvény e tekintetbeni intézkedései czélzerűen reformáltni fognak.

Hórvátországban az 1870. évi 16. ottani törvényezik értelmében a képviselőtestületnek csak egy harmadrésze áll virilistákból, az utóbbiak pedig szintén nem született képviselők, hanem a nagyobb számmal összeirt legtöbb adót fizetők részéről választatnak.

Nálunk, legalább a városokra nézve szintén ily választási modalitást kellene behozni.

A helyett azonban, hogy a javaslat e részben fűdős reformot, correctivumot ajánlana, a 32-ik §-ban kiterjeszti a virilizmust olyképp, hogy a va-

gyonuk után legtöbb adótfizető nagykoru nők s erkölcsi testületek meghatalmazottjait s kiskorúak gyámjait is beveszi a virilisták közé. Intézkedik továbbá az iránt, hogy a ki több községben legtöbb adót fizető jogát megbizottja által gyakorolhatja, mely jogositványt a közigazg. bizottság a községben nem lakó egyszeres virilistákra is kiterjeszteni kívánja.

Nos Zborón lehet ilyen intézkedésnek értelme, mert ott özv. gróf Erdődynek birtokainak s így érdekeinek túlyomó aránya is méltányosnak tűnteti fel, hogy ő magát az ottani közgyűlésen jószágigazgatója által képviseltesse. De Eperjesen, a hol egy távollévő virilista helyett van 10 más, kinek adója csak igen kevésse kisebb az övénel s a hol olyan nagy az intelligencia, hogy lehetne akár még négy-öt ilyen képviselőtestületet megalakítani, mint a milyen a mostani, itt méltán sérti az önézetet az, hogy nem tudnak ezen eltérő viszonyok között különbséget tenni, s hogy az önkormányzatot gyakorolni hivatott képviselőtestület minden szükség nélkül egy nyereszkedési czélból létesült részvénytársaság niveaujára akarják leszorítani.

Egyebek között a javaslat lehetővé teszi azt is, hogy X. Y. távollévő virilista a házmasterét küldje a közgyűlésre.

A 61. §. a belügyminiszternek jogot ad a képviselőtestület feloszlására s az időközi vezetésnek a megyére való rábízására, mely időköz egy évig, sőt azon túl is eltarthat.

Van ugyan itten az állam érdekeinek, a község jólétének veszélyeztetéséről, valamint egyéb eszközök kimerítéséről szó; de a hol a hatalom, ott a magyarázás és alkalmazás joga. Nemzetiségi üzemek elleni övrendszabálynak is mondják ezt. Erre csak az a megjegyzésünk, hogy a hol a városok nemzetiségi, ott nemzetiségi a megye is s hogy rendkívüli viszonyok rendkívüli intézkedéseket tesznek szükségessé — esetről esetre. Ezen czél elérésére nincs ilyféle paragrafusokra szükség; s hogy ezen § mégis belekerült a javaslatba, ez csak a fent kifejtett intenziók érdekében történhetett. Részünkről hatalmi eszközt s az önkormányzat ellen intézett csapást látunk benne. (Vége köv.)

Különfélék.

Az eperjesi Széchenyi-körnek szépirodalmi szakválasztmányja f. hó 13-án újra egy 31-vezetes estét szerzett az eperjesi mielőtt közönségnek. Ez alkalommal Dr. Horváth Ödön jogtanár ur szavalt „Zizim“-et Zalártól és „Visszavártak“ ez. költeményt Endrődy Sándortól. Mind a két költeményt sokszor tapasztalt rutinjal és szabotossággal adta elő a szavalló. Ezután dr. Szlávik Mátás theologiai tanár ur olvasta a következő című munkáját: A férfi- és nőnem pszichológiai jellemzése. Felolvasó a férfi- és nőnemet az ellentétesség viszonyában fogja fel, a mely szerint az egyik nem lényegének kiegészítőjét a másikban leli meg. Ezen ellentetes viszonyt feltűntette a két szemnek nem csak külalakja alkotásában, hanem különösen szellemi tekintetben. A nő a subjectivismus, a férfi az objectivismus irányát képviseli s mindkettő befoly az emberi viszonyok harmonicus fejlesztésére. A két nem közötti különbség észlelhető az emberi élet legmagasabb tüneményeiben nevezetesen az erkölcsi, a művészi s vallásos élet terén. Különösen jelezte felolvasó a szeretetet s irányadónál állítja a két nemre nézve a férfiaságot s a nőiséget. Másként szeret a férfi, másként a nő; a két nemnek egymásiránt való szeretete a házasságban s a családi életben találja kielégítését. A nő emancipációjáról is szól a felolvasó s élesen kelt ki a nők politikai szereplése ellen. Midőn a nő működési körét családalapítás által kiszélesítették s a férfiét megszorították mondá, egyuttal kiemelt, hogy a nő hivatásköre a családban, végzavaiban felhívta hallgatóit, hogy a nőnevelésben a magyar érzelem s nyelv művelésére fektessék a főszűt. Gondolatait Madách „Az ember tragédiája“-ból vet idézetekkel fűszerezte. Nemkülönben hivatkozott a felolvasó Erdmanura volt hallei tanárra, Gregusra s másokra. A nagy számu hallgatóság élénken megtapsolta mindkét közreműködőt s elégtlenül távozott a felolvasás estélyről.

Uj postagazgató. A miniszterium dr. Biringer Gyulát, postakerületünk igazgatóját elbocsátá s helyére Raschka Jánost — aligazgató a közlek. miniszteriumnál — nevezte ki.

TÁRCSA.

A hulló csillagok.

(Béanger.)

Sorsunk csillag vezérli, mondád,
 És e csillag fenn tündököl;
 — Igen fiam, de a nagy tévol
 Elrejtí azt számunk élől.
 — Te pástor vagy . . . nézd kék az ég,
 Mondják, értesz rejtelmehez:
 Minő csillag szalad amott?
 Szalad, szalad, aztán kivesz.

— Fiam, meghalt valaki itt lenn,
 Azé volt a gyors csillag ott;
 Ó még előbb bor és dal mellett
 Vigan halt meg, borról dalott;
 Boldog, kinek végzése ez . . .
 — Nézd ismét új csillag szalad,
 Szalad, szalad, aztán kivesz.

— Fiam, mily szép, mily tiszta csillag!
 Az egy lánykák volt csillaga;
 Egy ifjúnak jegyezték őt el,
 Ki mellett oly boldog vala!
 Már kész volt a menyasszonyágy,
 Virág simult szép fürthöz . . .
 — Nézd ismét új csillag szalad,
 Szalad, szalad, aztán kivesz.

— Fiam, ez egy nagy ur csillaga,
 Ki most jött a világra csak;
 A bölcsön, mely megint üres lett,
 Arany s libor ragyogtanak,
 Hízogó szök mérgét szeléd,
 Nem tudva, mily veszélyes ez . . .
 — Nézd ismét új csillag szalad,
 Szalad, szalad, aztán kivesz.

— Fiam, milyen baljóslatu fény!
 Az egy kegyencz csillaga volt,
 Ki magát itt elsőnek hitte,
 De bajunkban kikaczagott;
 Azoknál, kik háleányozák,
 Arczképe már edobva lesz . . .
 — Megint egy új csillag szalad,
 Szalad, szalad, aztán kivesz.

— Fiam, nagy bú, siralom vár ránk!
 Elvészettünk egy jótévőt,
 Büngészni jár az inség máshoz,
 De ő hozzá aratni jött;
 Ez este is egy éhező
 Sietett tán küszöbhez . . .
 — Nézd, ismét egy csillag szalad,
 Szalad, szalad, aztán kivesz.

— Az egy nagy nép királyi volt!
 Fiam, csak jó, igaz maradj,
 A csillag, mely sorsod vezérli,
 Ne legyen sem fényes, se nagy.
 Ha ragyognád áldástalan,
 Azt mondanák, hanytód ha lesz:
 „Csak egy csillag, mely fut, szalad,
 Szalad, szalad, aztán kivesz.“

Mit tett egy csecsemő!

— Bret Harte. —

II.

Másnap Cseroké Sárinak volt a temetése az Ordító-Tanyától kitalható kezdeteles modorban. Miután a halottat a hegyoldalba eltakarították, formaszűt gyűlést tartottak, elhatározandók, mi történjék a csecsemővel. Egyhangúlag és nagy lelkesedéssel kimondták, hogy fioknak fogadják. Ezt rögtön élénk vita követte a kised székségei kielégítésének módozata és kivihetősége felett. Fel-tűnt azonban, hogy a tanácskozás nem fajult az

Ordító-Tanya vitaközásaiban szokásos dühös szemé-lyeskedésekre. Horgasi azt indítványozta, hogy küldjék a gyermeket a Vörös-Ebre — negyven mérföldnyire — hol női gondozásban részesülhet. Ez a szerencsétlen ötlet azonban élénk és egyhangú ellenzésre talált. Világos vala, hogy pillanatnyi pártolásra sem számíthat az oly terv, a mely új szerzeményektől megválást foglal magában. „E kívül“, monda Sorosi János, „azok a kópék ott a Vörös-Eben elsikkasztanak s más valakit kötnek a nyakunkba“. A más tanyák becsületességében kétkedés uralkodó eszme volt az Ordító-Tanyán, mint szintén a többi tanyákon is.

A tanyára nő-dajka beköltöztetése, hasonló ellenzéssel találkozott. Felhozták, hogy az Ordító-Tanyát egy tisztességes nő sem fogadná el lak-helyül, „másféle nőre pedig“ — mint a szónok erősíté — „nincs többé szükségök“. Bármily kimé-letlennek lássék is az elhunyt anyára intézett e gyöngédelen czézés, de ez első mozzanata, első jele volt a tanya újjászűletésének. Csutak semmit sem indítványozott. Nagy hihetőséggel kényesees-kének tartotta beleszólani hivatali lehető utóda megválasztásába. De mikor megkérdezték, határozot-tan kimondta, hogy ő meg „Jenni“ — az imént említett emlős — fel bírják növelni a gyermeket. Volt e tervben némi eredetiség, függetlenség, és hősiesség, a mi nagyon tetszett a tanyának. Csutakot megmarasztották. Egyért-másért Sacramentoba küld-ték. „Ne feled“, mond a pénztárnok egy zaesök aranyport nyomva a küldőncz kezébe, „a legjobbat a mit csak kapni lehet, — esipkét, tudod, filegrán-munkát, meg bokkrétát, ördög vigye a költséget.“

Csodák csodája, a gyermek épült. Lehet, a hegyi tanya erősítő levegője pótolta az anyagi hiányokat. Elég az hozzá, az árvát a természet vette tápláló kebelére. A Sierra hegylábai vékony légkörében, abban a balsamos illattal telt lében, az erősítő, edző és egyszeresmind üditő étherben adta meg a csecsemőnek szükséges eledelt és táp-szert, vagy legalább azt a finom vegyhatványt,

Közyülés. A nagysárosi műmalom részvény-társasága e hó 31-én d. u. 3 órakor tartja évi közgyűlését a városház nagytermében.

Zeneünnep E hó 25-én d. u. 3 $\frac{1}{2}$ órakor Bethowen-halálnapijának évfordulóján, a helybeli ezred zenekara, Kohout karmester vezetése alatt, Bethowen zeneünnep fog tartatni a városi redout-teremben. A program következő: 1. Nyitány Göthe Egmontjához. 2. Adagio és Menuett a 20 op. septetjéből. 3. Oduante a 7-ik symphonából harmoniumszó. 4. VI. syphonia. Pastorale.

Estély. A Széchenyi-kör e hó 24-én d. u. 6 órakor évi közgyűlését tartandja, mely alkalommal a zene és irod. szakválasztmány közreműködése mellett zeneestély lesz.

Felolvasás A Széchenyi-kör magyarirodalmi szakválasztmánya ápril 3-án, szombaton, házi estélyt rendez, melyen Balpatak József ur fog felolvasást tartani.

Nyilvános köszönet. Kolbay János ur szíves volt az „Eperjesi Széchenyi-kör” könyvtárát újból 17 becses művel, összesen 26 kötetben gyarapítani. Adományairt fogadjuk köszönetemet a Széchenyi-kör nevében. Eperjesen, 1886. márczius 18-án Tuhirnszky Károly, s. könyvtárnok.

Megyei fürdőink és ásványvizeink. Számaltanszor szólaltunk fel már e lapok hasábjain a bártfai, czeméthei, ezigelkai, stb. fürdő illetve ásványvizek ügyében — rámutatva ama milliókra, melyek e forrásokban kiaknázatlanul hevernek. De hasztalan; részben közöny és szűk létkör, mely nem képes felemelkedni egy nagyszabású vállalat niveaujára; részben pénzhiány azoka annak, hogy gazdag ásványvizeink mindaddig parlagon hevernek. A legújabb időben figyelemre méltó mozgalom indult meg, melyre fürdőink tulajdonosait figyelmeztetjük. Dr. Oláh Gyula közegészségi felügyelő a belügyminisztérium megbízásából a múlt nyáron bentazta a hazai gyógyfürdőket s szerzett tapasztalatai alapján arra a meggyőződésre jött, hogy gyógyfürdőinket csak úgy emelhetjük európai színvonalra, és ásványvizeinket csak abban az esetben szerezhethetünk kivánatos forgalmat, ha a gyógyfürdőhöz kötött igényeknek máris megfelelő fejlettségű gyógyfürdők tulajdonosai szabad elhatározásukkal együletet alkotnak, s ez egyület segítségével, közserővel hatnak oda, hogy a magyarországi fürdővendégek ne menjenek s az orvosok által küldessenek külföldi fürdőkre, sőt mentől több külföldi fürdővendég jöjjön s az orvosok által küldessék a hazai gyógyfürdőkre; továbbá, a hazai ásványvizek mind gyógy-, mind élvezeti célból az ország határain belül szorítsák ki a forgalomból a külföldi ásványvizeket, sőt a külföldön mentől nagyobb forgalmat nyerjenek. — E minden tekintetben dicsőreteres ezél szemeltartásával meg is készítette s a Közegészségügyi Kalauz 6-ik számában közzétette „a magyarországi gyógyfürdő-egylet” alapszabály tervezetét. Az egyület működésére vonatkozó fejezetből kiemelendők tartjuk a következőket. Az egyület minden a kötelekéhez tartozó gyógyfürdőre nézve, egyenkint megállapítja a fenforgó hiányokat; megállapítja, hogy a hiányok elenyésztesítésére minő intézkedések, vagy mely beruházások szükségesek. Az egyület aztán, mint erkölcsi testület oda működik, hogy a megkívántató öszszegyet, esetleg az állam támogatásának megnyerésével, mint lehető előnyös kölesönt, az illető, azt igénybe venni akaró gyógyfürdőtulajdonosok meg-

kaphassák. Az egyület az orvosok, valamint a nagy közönség közötti rendszeres terjesztésével egész erélyvel működik arra, hogy magyarországi fürdővendégek külföldi fürdőkre ne menjenek s ne küldessenek s hogy a külföldről mentől több fürdővendég jöjjön és küldessék az egyület kötelekéhez tartozó gyógyfürdőkre.

A magyar ipar haladása. Örömmel közöljük, hogy a Lustsek Ferenc soóvári lakos által feltalált és szabadalmaztatott takaréktűzhely és egyszersmint szobafűtő készülék az ipar- és kereskedelemügyi minisztérium által, beható vizsgálat után a tüzelő anyaggal elérhető nagy megtakarítás konstátlatván — elfogadtatott s annak az összes államerdészeti nagyszámú tisztí és altisztí lakoknál leendő használatbavétele már el is rendeltetett. Ezen szabadalmazott takaréktűzhely s egyszersmint szobafűtő-készülék, melynek mintája a sárosmegyei 1883. évi gazdasági kiállításon látható volt, s mely dícsőro oklevelet is nyert, annak esinossága mellett egy ürköbméter légtartalom konyha és egy 140 ürköbméter levegőt tartalmazó szoba teljes fűtésénél a felvidéken legtöbbszörre szükséges 7 $\frac{1}{2}$ havi fűtési időszak alatt vagyis október 1-től május közepéig 13 ürköbméter kemény tűzifa takarítható meg, a mi egy háztartásban számba vehető költségmegtakarítást teszen ki. De ezen készülék használata ímettel egy kályha is szükségtelemné válik, a minél ismét nemcsak egy nagyobb kiadás esik el, hanem a szoba is nyer tisztaságban és tőrfogatban. Megrendelhető özvegy Linkesch Sámuelnél jó hírv nagy vaskereskedésében.

Az iparostanonczok rajzoktatása. A kassai kereskedelmi és iparkamara fölkérte a kir. közgazdasági minisztériumot, hogy azokat az iparostanonczokat, kik iparuk természeténél fogva a rajzoktatást nélkülözhetik, a rajztanítás alól, mentse föl. E kérelemnek részben eleget tett a közoktatásügyi miniszter márczius hó 3-én kelt rendeletével, a menayiben meghagyta, hogy a mészáros, hentes, szappanos, borbély, fésős, fodrász, kefekötő, timár, szalámi-készítő, kéményseprő, sütő, kötélverő és ruhatisztító iparostanonczok a rajztanítás alól az iparostanoncz-iskolákban mentessenek föl, azonban a rajztanításra megállapított tanórák alatt írás-, olvasás- és számolásra taníttassanak.

Gazdáink és a szeszipar. Hiába kerestük az országos enquetten megjelent gazdák névsorában megyénk gazdáit. A szomszéd Szepesség 5-6 ember által van képviselve és pedig egy a szeszgyárak, mint a földbirtokosok részéről — mi tölünk senkitem ment. Pedig nem csekély dologról van szó. Gazdáink sok helyütt beszűntették a szeszfőzést. Nem esoda. Nekik kisebb berendezésű főzdéjük van, s csak kisebb fokú szeszt képesek termelni, nem úgy mint a szeszgyárak, kik akár 75 fok szesztermelés, akár ürmérték szerint fizetik az adót, mindig nyernek valamint, míg ellenben a kis gazda nem képes 75 fokú szeszt termelni s 24 óra alatt csak egyszer tudja edényeinek tartalmát kiegészíteni s mégis úgy fizeti az adót, mint a nagy szeszgyárak. Gazdáink érdekében hívjuk fel megyénk gazdasági együletét, hogy hasson a többi gazdasági együlettel oda, hogy hozassék be a szeszfőzést szerinti adóztatás. Vannak ma már oly pontos gázórák, hogy azok segítségével biztosan lehet kiszámítani, mennyi és mily fokú szesz lett előállítva a minimális égetési időtartam alatt.

A miniszter köszönete. A vallás- és köz-

oktatásügyi miniszter, Dessewffy Sándor kassai apátkanonok és a r. k. nőtanító képző igazgatójának, aki sárospataki plébános korában egyeb a népnevelés előmozdítása érdekében hozott áldozatai mellett az ottani róm. kath. leánynevelő intézet felépítése és berendezéséhez mintegy 7000 forinttal járult, ezen, valamint egyéb adományaiért köszönetét nyilvánította.

Jótekonczélu mulatság K.-Szebenben. E hó 7-kén tartatott meg Kis-Szebenben az ottani tűzoltó-egylet javára — a dalkör szíves közreműködése mellett — egy táncmulatság, mely fényesen sikerültnek mondható. Az összes bevétel 137 frt 50 kr., kiadás 53 frt 12 kr., maradt fölösleg 84 frt 38 kr. Ennek 10 $\frac{1}{2}$ -át azaz 8 frt 43 krt a magyarosító együletnek küldte meg a rendezőség s így maradt tiszta haszon 61 frt 55 kr. Ezen mulatságon felülfizettek: Hodossy Imre 10 frt, Antolik Gyula 1 frt, Klein Lipót 1 frt 50 kr., Szokkán Sándor 1 frt, Bohus Ede 1 frt, Toppiczzer György 1 frt, Vittenberger Samu 1 frt, Pilişy Antal 1 frt. Ugyancsak ez alkalommal Gallé Alajos helybeli kereskedő szíves közreműködése folytán bejött a „Fonciére” biztosító társulattól 25 frt, mely öszszeg a 67-ik sorszred helyi laktanyájabeli teeskendő kiigazítására adatott át.

Márczius 15-ikének előestéje Kis-Szebenben. A nemzeti ujjáébredés történelmi jelentőségű napjának, márczius 15-ikének előestéjén, azaz f. hó 14-én, Veesey Bekény tanár a városház nagytermében, a gymnáziumba járó azon szorgalmas és jóviseletű tanulók megjutalmazására, kik tőtajkuak és a magyar nyelvben szép előmenetelt tettek, jótekonczélu felolvasást tartott, mely alkalommal K.-Szeben város értelmisége szép számmal gyűlt öszsze. A belépti díj 30 kr. volt. A felolvasó — ki lelkes apostola nemzeti nyelvünknek és kultúránkunk — élvezetes estélyt szerzett a jelenlévő közönségnek. Felolvasásának sorrendje a következő: „Megemlékezés a szabadságharc hőseiről”; „Márczius 15”, költemény; „A magyar nép honszerelme”, költemény; „A szőkevény”, humorisztikus elbeszélés. Mind a felolvasó saját szerzeménye. — A belépti díjakból 27 frt 50 kr. folyt be.

Igazságügyünk! Vettük a következő sorokat: A „Sárosmegyei Közlöny” 6-ik számában közölve volt, hogy az igazságügyi irodai általny le lett szállítva, ugyanazon resortból kisajtolva e napokban érkezett rendelet szerint ez évi márczius 15-től nálunk a törvénykezési díjnokok napidija 80 kr-ra, M.-Szigeten pedig 31 s $\frac{1}{2}$ kr-ra le lett szállítva. Szomorú játéka a véletlennek, különösen, ha megmondjuk, hogy 2, 3, 4, 5 sőt 8 10 év óta ezen szolgálatot teljesítő egyének, ezen kenyérkeresetre utalt közegek, ezen újabb igazságügyminiszteri sparszisztémák sajnálatra méltó áldozatai lehetnek. S pedig nemcsak kizárólag ök, hanem többeknek családjuk s több apróbb gyermekeik is. Mert, hogy 80 kr. annál kevésbé 31 s $\frac{1}{2}$ kr-ért nem dolgozhatnak, azt bár ki is a felsőbbség kivételével, igen természetesnek találja. Hogy mennyi kár fog háramlani ebből a jogkereső közönségre, hogy mily brutalitás és vandalizmus ez a munkát szerető diurnistákra s magára az emberre, s hogy mily elszomorító képét tünteti föl, ezen szisztema épen magánban az igazságszolgáltatásnak, s hogy mikép képes egy diurnista, esetleg több tagból álló családjával 80 még inkább 31 s $\frac{1}{2}$ krból megélni, azt megítélni kizárólag a nagy közönség van hivatva. Ily kö-

mely a számártejet mésszé és villóvá változtatta. Csutak azon hitre volt hajlandó, hogy az egész az utóbbi meg a jó utánlátás műve. „En meg az a számár,” szokta mondogatni, „apja és anyja vagyunk neki. Hallod-e hé,” tevé hozzá, az előtte fekvő tehetetlen csomaghoz, „nehogy valaha reánk találj útni.”

Mikor a gyermek a hónapot betöltötte, nyilvánvaló lett, hogy okvetetlen nevet kell neki adni. Eddigélé általában „kölyök,” „a Csutak fia,” „kánor” (vonatkozással enéklő tehetségére) sőt még a Kentuck edesgő elnevezése „az átkozott kis poronty” alatt volt ismeretes. De érezték, hogy mindez nagyon határozatlan, ki nem elégitó s más hatások következtében felhagytak velök. A kártyások, kalandorok rendszerint babonások; Tölgyesi egyszer azt találta volt mondani, hogy a baba „szerencsét” hozott az Ordító-Tanyára. Az egyszer igaz volt, hogy sorsuk az utóbbi időben jobbra kezdett fordulni. Megegyeztek hát abban, hogy a fiu vezeték neve „Szerencse,” keresztneve pedig „Tamás” legyen. Anyjára nem — akartak gondolni, apja pedig ismeretlen volt. „Jobb lesz — mondá a böleselgő Tölgyesi — vegyünk új fát a csolnakhoz. Nevezük szerencsének s ereszsük szépen a vizre.” Napot határoztak a keresztelésre. Hogy e szertartás alatt mit értettek, képzelheti az olvasó, kinek lehet már némi fogalma az Ordító Tanya vallásosságáról. A ceremónia-mester egy Boston nevű ismert bohócz volt s ez alkalom rendkívül sok tréfát látszék ígérni. Ez az elmés gúnymadár két napot töltött az egyházi szertartás helyi vonatkozásokkal teljes bohözata elintézésére. A kardalok kellőleg betanítva s a röhaju Horgasi vala keresztapának kiszemelve. Miután azonban a menett zenével és lobogókkal a kitűzött helyre érkezett és a gyermeket letették az oltár-féle előtt, a várakozó sokaság elé Csutak lépett. „Fiuk! nem természetem elrontani a tréfát,” mondá a kis ember daczosan, szemlélve a környező arezokat,

„de nekem úgy tetszik, hogy ez a dolog még sines egészen a maga rendén. Nem becsületes játékok üztök itt e gyerekekkel, mikor azt tesztitek tréfátok tárgyává, a ki az egészből semmit sem érthet. S ha már okvetetlen keresztapára van szüksége, szeretném látni, kinek van ahhoz több joga mint nekem.” Mély hallgatás követte e beszédet és minden humorista becsületére ki kell mondanom, hogy a Csutak szavai igazságát legelőször a tréfától ekkép elűtött gúnymadár ismerte el. „Azonban” szölt Csutak, előnyét gyorsan fölhasználva, „azért gyűltünk ide, hogy kereszteljünk, ám legyen. En téged Szerencse Tamásnak nyilvánítottak az Egyesült-Államok és Kalifornia-állam törvényei szerint. Isten engem úgy segítjen!” Ez volt az első eset, melyben isten nevéét káromkodáson kívül említették a tanyán. A keresztelés formája tán még a gúnymadár által tervezettnél is neveltségesebb vala, de esodálatosképen senki sem nevetett. Tamás oly komolysággal lön megkeresztelve, mint akármelyik keresztény házban és szintuly orthodox modorban sirt s hallgattatott el.

Igy vette kezdetét az ujjászűletés munkája az Ordító-Tanyán. A telepet észrevehetlenül elfogta némi változás. A javítás a „Szerencse Tamás” — vagy mint gyakrabban hívták „a Szerencse” számára kijelölt kunyhón kezdődött; azt legnagyobb gondal kitisztították, kimesztették, azután belől kipadolták, kifestették. A kilenczven mérföldről özsvérháton hozott rózsafa böleső, mint Csutak szokta volt mondani „agyönverte a többi bútor” s így a kunyhó kibutorozása elkerülhetlen szükségessé lön. A kunyhóba a Szerencse hogyléte után tudakozódás végett be-betekintőknek inyökre volt e változás, és a másik vetélytárs, a „Tönkösi anyagkereskedése” is mozogni kezdett; szőnyegeket, tükröket hozatott. Az Ordító-Tanyának ez utóbbiakban visszavert képe tetemes előhaladás idézett elő a személyes tisztaságban. E kívül Csutak némi vesztegárt rendelt azokra nézve, a kik arra a tisztességre és

előjogra vágytak, hogy a „Szerencsét” ölkibe vehessék. Kentucknak — a ki vele született gondatlansága és határszéli lakhelye megszokásából minden öltözéket másodrendű bórnek nézett, melyet mint a kigyó, a magát csak foszladozó állapotában vetett le — kegyetlen bosszuságára vala, midőn elővigyázati okokból elzárták az előjogtól. De az újítás hatalma oly ellentállhatlan, hogy ezután Kentuck minden délután tiszta inggel s mosdástól tündöklő arezzal jelent meg. Az erkölcsi és egészségi törvényeket sem hanyagolták el; Tamásék, kirol feltették, hogy egész tételét szenderegési folytonos kísérletekben kell töltönie, semminemű zajnak nem volt szabad felzavarni. Az ordítózás, kiabálás, melytől kapta volt a tanyá szerencsétlen nevéét, Csutakéktól meghallható távolságra tiltatott. E szentelt környezetben felhagytak minden káromkodással, sőt a tanyán eddig divó szólamokat „ördög vigye a szerencsét”, „átkozott a szerencsége” teljesleg száműzték, mint olyanokat, a melyek a tanyá fogadott fiára vonatkozhattak. Az éneket nem tiltották el, mivel esendesítő, altató hatásnak tartották; egy ausztráliai gyarmatokból menekült hajóslégény szokott dudolni egy dalt, ezt dajkadallá emelték. Az egész siralmas elősorolása volt a hetven ágyus Arethusá viselt dolgainak s mindegyik versszak így végződött: „az Arethusá fe-e-e-e-e-délzetén!” Gyönyörű látvány vala Jankó, midőn ölkében a Szerencsével, jobbra-balra hajlodozva, mintha a hajó rengését akarná utánozni, a matrözdalt dudolta. Vagy a Jankó hajlodozása, vagy a dal terjedelme — ugyanis kilenczven versszakból állt és lelkiismeretes kitartással végedes-végig eldaloltatott — mindig meghozta az óhajtott eredményt. Ilyenkor a legénység a fák alatt hasalt s pipákolva szőrpölgette a dallamos ömlengéseket. A tanyát némi homályos sejtelve fogta el annak, hogy ez pásztorias boldogság. „Azt tartom, hogy ez a mulatság, — mondá Gyürkősi Simon, — isteni”. Alkalmast házaját juttatta eszébe.

rülmények között nem esoda, ha a díjnokok sorba sztrajkolnak, mely intézkedésről, hogy a jogkereső közönségnek tudomása legyen jelen közleményünket azzal az óhajással tesszük közzé, hogy „Szi-lági jöjjen mielőbb a te igazságod!”

A szülők figyelmébe. A helybeli 67-iki ezred parancsnoksága arról értesíti szerkesztőségünket, hogy a birodalmi hadügyminiszterium e napokban állapította meg azon kinevezési alapítványi és fizetési helyek számát, melyek az 1887-ik év folyamán a katonai nevelő intézetekben üresedésbe jönnek. Bővebb értesítést a parancsnoksági irodában nyerhetni, e helyett tehát csak annyit, hogy a jelzett évben mintegy 310 hely lesz betöltendő. És pedig 25 az árvaházban, 180 az első, 25 a harmadik árfolyamu reáliskolákban, 80 hely a bécsi és bécsújhegyi akadémiában, A reáliskolákban csak 14 illetve 12, az akadémiákban csak a 19-ik éven alóli honpolgárok vétetnek fel. Megjegyzendő, hogy az egész vagy a fél fizetési helyekre joguk van: a tiszték, katonai tisztviselők, altisztek, udvari és polgári államtisztviselők fiainak.

Sárosmegyei népnevelők egylete. Az egylet összesen 22 alapító, 202 rendes és 19 pártoló tagból áll; mely tagok után a befolyt körüli számadásokból egybevételre és a központi pénztáros számadásával egybehangzólag az egylet javára biztosítva van mint alaptőke 530 frt, melyre a múlt év folyamán tényleg befolyt 398 forint, továbbá rendes tagsági díjakban befolyt 211 frt 50 kr., ugyanazok tényleg fennálló hátraléka 9 frt 50 kr., pártoló tagsági díjakban pedig befolyt 44 frt, s végre az alaptőke kamataiból 19 forint 48 kr., melynélfogva az összevétel eredmény az alaptőke különválasztása mellett 274 frt 98 kr., mely összegből 153 frt 50 kr-nyi kiadás levonásával tényleges pénztári maradvány 121 frt 48 kr.

Névnep. Hörk József collegium igazgatói nevenapja előestéjén a dalegylet, mint elnökét, serenedével üdvözölte, névnepjén pedig a collegium összes tanintézetének tanári kara tisztelgett az igazgató urnál, üdvökívánataikat tolmácsolandó.

A városi kapitányi hivatalnál, az 1885 év folyamán összesen 4250 ügydarab folyt be, tehát 635 dróbal több mint 1884. évben. Letett tartóztatva 470 egyén, ezek közül rendőrileg megbüntettetett 355 és a bíróságnak átadott 23, szabadon bocsátott, 92. Ezeket kivül letartóztatott és a városból eltolonoztatott 43 férfi és 42 nő, összesen tehát 85 csavargó. Az 1885. évben nyilván tartott 1485 eseléd.

Eperjesi kosár-fonó műhely, melynek vezetésével a kormány által kinevezett Blankenstein Gusztáv ma napság már igen szép eredményt képes felmutatni és a műhely iránti érdeklődés folyton fokozódik, mint bizonyít azon körülmény, hogy a tanulók száma növekedik, amennyiben midőn a műhely megnyitott 32 látogatója volt, ma napság negyvenkilenc látogatója van, különösen a hölgyek részéről részül pártolásban a műhely, mert kezdetben csupán 5 látogatója volt és december hóban már 14-re emelkedett azok száma. De az is föltette fontos körülmény, hogy a tanítóképzedei növendékek is szorgalmasan látogatják a műhelyt, mert ez által lehet számítani arra, hogy a kosár fonás mindig nagyobb tért fog elfoglalni, különösen a falvakban s nem megvetendő kereset forrása lehet a télen át majdnem munkanélküli szegény népünknek. A tanműhely múlt évi bevételé, ide számítva a Sáros-megyében a házi ipart meghonosító bizottság által adományozott 400 frtot, 429 frt 44 kr. volt, mely összegből a folyó évre mint áthozatal maradt 79 frt 99 kr.

Ertesítés. Hörk József eperjesi ev. ker. coll. hittanár a következő műveiből egy gyűjteményt alkotott, melynek ára (bár benne az 1., 2., 4. és 5. szám alatti teljes árban számítatik) 5 frt 95 kr. helyett csak 4 frt. Ugymint: 1. „Katechetika vagyis Vallástantán”. Budapest 1880. Ara 60 kr. 2. „A hű lelkipásztor jelleme.” melynek egész tiszta jövedelme „a prot. árvaház” alapítókéje gyarapítására fordittatik. Kiadta a szerző. Budapest 1880. Ara 30 kr. 3. „Liturgika, vagyis Az isteni tisztelet elmélete.” Eperjes 1882. Ara 2 frt 50 kr. 4. „A művészet befolyása a társas életre.” melynek egész tiszta jövedelme „A magyarságot és népvélelét Sáros-megyében terjesztő egyesület” céljaira fordittatik. Kiadta a szerző. Eperjes 1883. Ara 25 kr. 5. „A sáros-zempléni ev. esperesség története.” Kassa 1885. Ara 1 frt 50 kr. 6. „Emléklap az eperjesi ev. templom és az eperjesi ev. ker. Collégium visszaszerzésének 100 éves örömmünnepe alkalmából.” Kassa 1885. Ara 50 kr. 7. „A nőről és a nő hármass hivatásáról”. Kiadta a szerző. Kassa 1886. Ara 30 kr. A gyűjtemény kapható: Hörk Józsefnél Eperjesen.

Diszpolgár. Kis-Szebenben általános mozgalom indult meg a tanügy barátjai körében az iránt, hogy Strauch Bélát, ki a nevelés terén Kis-Szebenben nagy érdemeket szerzett s méltányos, hogy a város közönsége diszpolgárává válasza meg.

Honvédelmi ügy. Eperjesen 1885. évben kivettették a sorhad részére 28, a póttartalék részére 3 egyén. Az egész év folyamán alatt besoroztatott újonczjuttalékra 22, minek folytán 6 újoncz és 3 póttartalékban maradt hátralékban, melynek kiállításá f. 1886. évre lett előírva. A hadmentesség nyilvánartásban 1885. évben 398 díjköteles tartottat nyilván. Idegen sorhadi katoná tartozkodott és jelentkezett 249 és idegen honvéd 32. A

városi polgárságnál be volt rövid időre szállásolva 1600 közös hadseregbeli és 450 honvéd.

Halálozások. F. hó első felében elhalt Eperjesen 24 egyén, kiknek a 1/2-ede ecesesemő volt, még pedig csaknem teljes számban leány.

Haláleset. Zombory Bertalan és neje szül. Heöns Katalin, valamint gyermekeik Ilka és Emmi számos rokonai nevében fájdalom által sújtott szívvel jelentik szeretett egyetlen fiok, illetve fivérök zombori Zombory Ferencz. életének 7-ik évében, agyvelőgyulladás következtében, 16 napi súlyos szenvedés után f. hó 15-én esteli 10 órakor történt gyászos kimúltát.

Tüzoltó közgyűlés. A f. évi márczius 14-én megtartott évi közgyűlést, melyen a tagok igen szép számban jelentek meg, az egylet tevékeny és annak felvirágoztatása iránt melegen érdeklődő elnöke, Kubinyi Albert nyitotta meg. A rendes tárgysorozatot megelőzőleg a jegyzői állomás töltetett be, Steinhauer Ferencz megválasztása által, mely után Kys Géza három rendbeli indítványát terjesztette a közgyűlés elé, u. m. egy mászóház felépítése, egy mateophegos beszerzése, és hogy a berkocsi tulajdonosok fogataikat a tüzoltó egylet rendelkezésére bocsássák. Az egylet vagyoni állását illetőleg a költségelőirányzat 224 frt deficitet mutat, mely körülmény okát az elnök abban keresi és találja, hogy az egylet iránti érdeklődés kezl a közönség körében lankadni, mi minden esetre megrovandó, de valjuk meg az igazat, egyrészt maga a választmány sem mozgott a kellő élénkséggel, ezen deficit csak oly módon lesz helyrehozható, ha kissé több életjelt ad magáról a jövőben. — Legezészerűbb lesz, ha az egylet a „Széchenyi kör”-rel érentkezésbe lép és műkedvelői előadást rendez. Ismerve a Széchenyikör lovagiasságát, ez aztán lendíteni fog a bajon; továbbá rendezhet az egylet illetve választmány a nyár folyamán oly mulatságot is, melynek jövedelméből a deficit könnyen fedezhető lesz.

Kis-Szebeni állapotok. Miként ottani levelezőnk írja, azok mindig a régiék, némi tekintetben haladtak ugyan, rákmenve. A magistratus mindig a régi, megfogva, egy személyben összpontosulva, minden ténykedése, ez az egy személy aztán, műnyelven nevezve: a város mindene, ez jegyző, számvévo, polgármester, kapitány preli-minál, kiutal, bevétel, tárgyal, ítél, marasztal stb., — Ily körülmények között nem esoda, aztán ha az anyagi és szellemi haladás alá van rendelve a mostoha viszonyoknak, melyeken változtatni a többségnek ugy látszik nincs érdekében. Ha a haladás szelleme miásmatikis állapotainkba be is hatol, s az esirájában meg is fogamzik, ez a tőlenség s közöny burjánjától elfojtatik, s ha ez uton el nem temettetik, van még egy forum és ott biztos a halála, ez a közgyűlés. A közgyűlés érzi és tudja, hogy kell vagy legalább kellene haladnunk, lelkesül is néha a haladás eszméi iránt, de minden lelkesülése csak szalmatűz, mely minél nagyobb lobot vet, annál hamarabb elalszik; — bizik a magistratus erélye s jórkaratában, abba helyezi minden reményét, ez pedig munka erőben megfogva, a megpendített eszméket és újításokat a l gjobb bánásmódban részesíti, lomtárba helyezi vagyis hivatalos nyelven szólva: „tudomásul vétetvén, ad acta téteti.”

Kis-Szebeni óvoda. Erről kis-szebeni levelezőnk a következőket írja: „Nemzetiségünk, haladásunk s nevelésünk temploma, kisdedovódiának eszméje, mikor jön reád már a sor? a mostani viszonyok közt soha, csak ha valami rendkívüli elő nem adja magát, ily rendkívüliségekre azonban nem lehet számítani — realisan kellene gondolkoznunk, az abnormitásokkal nem szabad számolnunk, mert azok bizonytalanok. Hogy a kisded óvodára szükségünk van, azt kiki tudja és érzi, de nincs pénzünk reá. Azt mondanunk ugyan nem lenne szabad, s ha mondjuk, csak szegyenkeze mondhatjuk, de különben is pénzelt valamit tenni az nem oly nagymesterség, de pénz a jelzett célra összehozni az eszmét teljesíteni, ez lenne a feladatunk. Egyébb, iránt hol vették erre a pénzt Soóvár. Berzevicze és más sokkal kisebb és kevesebb lélekszámmal és intelligentiával bíró községek? „Est mo dus in rebus” csak akarat ne hiányozzék.”

Városi közgyűlés. Kis-Szebenben f. hó 6-án megtartott városi közgyűlés lefolyását röviden a következőkben adjuk: A serfözó társulat — ha annak lehet nevezni, mert felsőbb helyen megerősített alapszabályai a holdban vannak — két ügye került tárgyalás alá; az egyik, hol a város az ugynevezett városi majorságon a pálinka méréstől eltiltotta, harmadfokulag is helybenhagyott; a másik ugyancsak ezen társulatnak a korszmáltási jog gyakorlása ügyében hozott másodfoku, még pedig a társulatra kedvezőtlen határozata a törvényhatóságnak. A cseh társulat azt hiszi, hogy a miniszterium 3-ik fokban jóvá fogja hagyni az első határozatot, de mert az illető serfözök, mint közvetlen érdekelték, a törvény ellenre személyesen mint városi képviselők szavaztak, a mi ellenkezik a községi törvény idevágó intézkedéseivel és ép azért nyujtatott be annak idején a tozott határozatuk ellen a felelkezés, — előre látható, hogy az ügy harmadfokban sem fog a serfözó társulat javára eldöntetni.

Koldus segélyezés. Városunkban a múlt évben összesen 77 helybeli illetőségű segélyezett

koldus tartott nyilván, kiknek részére átlagosan minden szombaton 35 frt lett segélyképen kiosztva.

A kis-szebeni takarékpénztár évi közgyűlése f. hó 7-én tartott meg; a közöny vitte itt is a főszerepet, nem elég, hogy a szükséges szavazatokat sem tudták összetákolni, de ha nagy nehezen össze is tudták hozni, a felügyelő és fel-számoló bizottságon kívül nem volt ezen közgyűlésen 3 idegen ember sem, s ha három volt is, az mint fejbőlöntő Bálint adott magáról életjelt, ki mindenre igent mond, s mindent éljenez, akinek minden tetszik, aki azt gondolja, hogy mindegyik így kell lenni, s hogy az másképp nem lehet; pedig ha valaha és valahol, akkor most és itt lett volna az idő és hely az emberiség javán lendíteni. De marad minden a réginél. A tisztviselők és fel-számoló bizottság jelentése felolvastattott, a 19 frt tiszta jövedelem kiemeltetett, az 5000 frt leirattott, minden mindenben hallgatólag elfogadtattott s egy negyed óra mulva az egész közgyűlésnek szép esendesen vége lett. (t)

Iparostanoncz iskola. Rövid idő alatt oly haladást tanusit, hogy városunk a legjobb és legszebb eredményre számíthat. Az idegenkedés, melylyel fogadtattott, szünőtélben van ugy a mester-eknél, mint a tanonczoknál, kiknek száma félévéről félve nagyobbodik. A tanfolyam beosztását és a tanítók minőségét illetőleg be van rendezve egy előkészítő osztály, egy úgynevezett 1-ső és egy 2-ik osztály. Minden osztályt külön tanító oktatja. Rajztanításra négy tanító van alkalmazásban. A tanulók száma ez évben 261-re szaporodott. A tanítás a szabályzatilag előirt tanterv szerint nem a nappali, de esteli órákban, még pedig: hétfőn és esütörtökön este 6—8 óráig, egyedül a rajztanításra van fentartva a nappali óra, még pedig vasárnap d. e. 1 1/2—12-ig és d. u. 1 1/2—3-ig. Az év folyamán alatti szünidők következőkép vannak megállapítva: karácsonyi szünidő tart karácsony szombatjától újév napjáig, a husvét szünidő nagy szerdától husvét utáni első szerdáig, a pünkösdi szünidő pünkösdi vasárnaptól szerdáig. A szegény sorsu tanulók tanításához szükséges tankönyvek, író- és rajzeszközök az iskolai pénztárból szerezettek. Végül megemlítendő, hogy a tanonczok saját vallásuk szerinti hitoktatásra is; kellő gond fordítatik az ipariskolai igazgatóság által.

Tavaszi virág nyílt f. hó 18-án a Florián utcán, hol egyik lakó az elzárt udvarán összegyűlt trágyát és mindenféle rondaságot egy gypemester adjutánsával az utcára hordatta egy halomra, hogy talán a szomszédoknak örömet szerezzen annak szemlélése és szolgálása által. Pedig esalatkozott, mert a szomszédok jobban örvendek volna annak, ha az érdemes házi ur csak egyedül gyönyörködött volna továbbra is abban, szük udvarán. De még ez sem volt elegendő, hanem az érdemes háziur a gypemester adjutánsával, kinek egy hozzá méltó vén banya segédkezett, oly munkát is végeztetett déli 12 órakor, melyet szigorú büntetés terhe mellett, csakis az éjeli órákban szabad végeztetni. — Kíváncsiak vagyunk, hogy minő protectioja van az érdemes háziurnak a rendőrség szabálya ellen, vagy megfordítva, hogy magyarázható a rendőrség vaksága, hogy fényes nappal megengedi palam publice az ürgödrök tisztítását.

Hogy csinálják a gseftet? A felső-szalóki zsidó vizifüresz-bérlők fagseftje igen rosszul mehetett, mert a fűrészmalom közelében felrakott deszkakészletet, annak daczára, hogy a malom a mezőn egymagában áll, a körül tüzelt sohasem dolgoznak s hozzá még a deszkarakás is meglehetősen távolra esik a malomtól, — az élelmes bérlő urak 12.000 frtnyi összegre tüzékr ellen biztosították. De ok a biztosításra fizetett összeget nem akarták ám így minden haszon nélkül hevertetni! s így történt, hogy e hó egyik estéjén — óh szerencsétlenség! — a hóval jöcskán elfedett deszkarakás égni kezdett! A felső-szalókiak a szerencsétlenség helyére rohanván, nagy bámulatukra észreveszik, hogy a deszkarakás erősen tüzel ugyan, de a fa maga sehogy sem akar égni; közelebbről vizsgálván a dolgot, rájönnek, hogy a deszka tömerdek köolajjal van leöntve; több darab ki van furva s az így csinált lyukakba pedig petroleummal telített gyujtósínörök vannak betéve. Az oltók elég meggondolatlanok voltak a fatulajdonosokat venni gyanuba s ezekkel a faluban pár órával ezelőtt két hordó köolajjal járt zsidó házalókat, ezeket annál is inkább, mivel a két jól ismert petroleumos hordó a szerencsés megégés reményében oda volt az égő deszkarakásra téve. Ezekre most keményen rájlesztvén, a szegények bevallják, hogy ok a bérlők egyike által föl voltak fogadva, miszerint a deszkarakást készletökben levő köolajjal leöntvén, jó munkadíj reményében azt gyujtsák meg. A két bérlő szegényebbbe be van már fogva, míg ellenben a gazdagabb még szabadon pöffeszkedik. — Kell-e kommentár?

Qualis vita, mors et ita. Zajacz nevezetű berzeviczei parasztember teljes életét a szeszégetben töltötte, igen örülvén a neki — bővebben mint más balandónak — kijutott büfelejtőnek, nem tördött ezentúl sem emberrel, sem Istennel, a pálinkagöz oly kedvesnek tünt föl előtte, hogy más emberek tisztább, szabadabb, de néha terhesebb foglalkozása felől hallani sem akart, annak daczára, hogy lelketlen munkaadói munkájáért még annyit sem fizettek neki, a min több tagból álló családját csak mindennapi kenyérrel is elláthatta volna.

Felesége ennélfogva a családjával való nem törődést kezdte szemére hányni, min azután a felpálinkázott ember annyira felháborodott, hogy fogta magát s ahhoz folyamodott, mihez minden kétségbeesett ember — az öngyilkossághoz, és nyakát metszette el egy borotvával. És most még halála után sincs nyugta! mert a berzeviezi nép féltékeny része ott látja minden éjjel, véres nyakkal az átkozott szesz-fözde előtt olázkodni! Mégis csak nagy vonzeréje lehet annak a parasztnektárnak, hogy még sírjából is elő tudja parancsolni a kedvelőjét!

Javíthatlan. Nemesak vonzó, hanem életmentő erő is nagyon a pálinkában. Bizonyítja egy Istonya nevű tarczai gazdaember. A daróczi kántor a berzeviezi tanítói gyűlésre sietvén, az út melletti árokban észrevesz egy magánkülvil állapotban levő parasztot. Megismervén őt, lehozza Tarczára mint megfagyottat, a min a jó tarczaiak ebben a nagy hidegben egy esőpet sem esodálkoznak. Dörzsölik is szörnyű módon, — de több óra mulik el a nélkül, hogy a megfagyott egy pár nehezen előtörő sóhajon kívül más letjelt adna magából. Mit volt mit tenni, elhívják a papot. A lelkész látván a veszélyt, a haldokló hozzátartozóinak lelkőkre köti, hogy hívják el az orvost. Nagy idő múltán megérkezik az orvos, de a beteg még mindig önkívületben van egész reggelig, a mikor is kinyitván szemét, a körülötte álló aggódo, vagy talán örvendő örökösöktől esodálkozva kérde: Mi bajom volt nekem!? A hogy a tegnap egész nap vele történt procedurát előtte elbeszéli, összeszedi magát és friss erővel a plébános urhoz toppan be, megköszönni neki a tegnap délután miatta elviselt fáradalmait. A plébános atyailag inti az öreg, különben tisztességes embert, hogy máskor ne tegye oly könnyelműen kockára sok évet látott életét, hozzátartozói kénytelenek voltak hozzá lelkész, doktort hiába farszítani. — mert lám, — mondja — tegnapi részegségében mily könnyen megfagyhatott volna! — Bizony megfagytam volna, feleli vissza a javíthatlan, ha a magamba öntött pálinka nem tartott volna bennem egy kis melegséget, különben csak a plébános urat sajnálom, hogy minden díj nélkül kénytelen volt hozzám, szükségtelenül fáradni, az orvos urnak pedig nem lehet kitógása, mert ugyis megkapta a honoráriumát!

Ráth Mór legújabb kiadásáról, a nagyszerű illusztrált Shakspereről a „Vasárnapi újság” 1886. 6. száma a következőket hozza: Shakspere jó fordítása a leggazdagabb szépirodalomnak is felér legalább felével” mondá Vörösmarty negyven évvel ezelőtt. Azóta, Tomory áldozatkészségéből, a Kista-

ludi-társaság gondozása alatt s legkitünőbb műfordítóink hozzájárulásával, a magyar irodalom birtokába jutott a teljes Shakspere-nek. E teljes magyar Shakspere-kiadás tulajdonjogát, a fordítók igénye fentartásával, Ráth Mór szerezte meg a „Kisfaludy-társaságtól. A Cassel-féle londoni kiadás világhírű képeiivel a nagy mű mintegy 100 füzetben jelen meg, a mi előreláthatólag hosszabb időt fog igénybe venni, de éppen ez könnyíti a megszerzést is. Minden füzet 16 oldalt vagyis 32 hasábot foglal magában, s egymásra két nagyobb, egész oldalt elfoglaló és külön lapon levő, s 2—3 szövegbe nyomott képet foglal magában. A szöveg a Kisfaludy-társaság kiadásbeli, de a fordítók által átnézve s a hol szükséges, kiigazítva (a minnek a megjelent első füzetben is már látjuk nyomát). E fordítás, melyben legnagyobb költőink is — Vörösmarty két, Petöfy egy, Arany János három darabban — jelennek meg, azon kívül jelesb műfordítóink (Lévay, Szász, Györy, Greguss, Arany László, Rákossy Jenő stb.) hozzák meg Shakspere-kultuszuk áldozatát: a gyönyörű kiállítás s a remek képek által bizonyára csak nyer becsében, s a legszébb és legbecsesebb díszévé válik bármely asztalnak és könyvtárnak. A nagy vállalat hat kötetre lesz bocsátva. A két első kötet a nagy tragédiákat (Othello, Lear, Hamlet stb.) s a következő kettő a színműveket és a vígjátékokat, az utolsó kettő az angol történelmi drámákat foglalja magában. Az illusztrációk száma körülbelül 600. Minden egyes füzet ára 40 kr. A kiadás becsét emelni fogja még a minden egyes darabhoz járuló bevezetés, s azt kísérő magyarázó jegyzetek, Csiky Gergely tollából. — Az épen megjelent első füzet, az Othellohoz irt nyolcz lapnyi bevezetést s a nagy tragédia két első felvonását foglalja magában s a legmagasb igényeknek minden tekintetben megfelel. Ohajtjuk, de reméljük is, hogy a nemes becsváltól indított kiadó, kinek, mint maga vallja, — „e kiadás annyira szíven fekszik, ki arra évek óta készült, s kinek ez, Arany munkái mellett, legnagyobb ambícióját képezi” — anyagilag sem fogja megbánni, hogy e költséges kiadásba fogott: de ohajtjuk azt is, hogy az a szava ne teljesüljön, mely szerint e kiadás „valószínűleg zárkóve is lesz tevékenységének”: sőt inkább merítsen belőle új kedvet és erőt még több hasonlóra.

Ne tégy kárt a más jószágában! Ezen fontos elvre lett figyelmeztetve két újdonsült regluta, kik Csentki vendéglőjében a sorozás alkalmával bánatjuk vagy örömlükben-e de mindenesetre részeg állapotban, azon szobában, hova besoroztatásuk alkalmával bezárattak, hogy mámorukat aludják ki,

az ablakokat kiverték, a butordarabokat összerongálták, mi miatt a csendőrség színe elé kerültek és a regluta bravour keserű végét várják.

Szerkesztői üzenetek. — *T. Gy. Kis-Szeben.* Levél, térszűke miatt — nehogy elkéssünk vele — a Különfélék rovatában használtuk fel. — *Ch. R. Eperjes.* Későn érkezett. Idejét multa. — *K. Gy.* A küldöttékben sok a forma, verselési és kifejezési hiba. Nem közölhető. — *A. Szalók B. M.* Minél gyakrabban, van idő! — *Bártfa. F. J.* Miért hallgatsz?

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

MILIMARI.
Édes tejfel.
TEJ 3-2
hozzaöntés (Dolgyivka) **gratis.**

Előbbinek **litere 20 kr.** utóbbinak **60 kr.** mindennap házhoz hordva. Megrendelhető **Keezer Bertalan** urnál **postrestante Eperjes.** Májustól kezdve a **frissen** kifejt **édes tejet** is csupán **6 krral** fizetik.

Mész

a legjobb minőségű
eladó **Lemesen.**

Tudakozódhatni:
Fűzy Árpádnál ugyanott.

Huzás már jövő Hónapban

Kincsem 1 Sorsjegy 11 sorsjegy 10ft
csak

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váczi-utca 6. sz.

DAS BESTE

Cigaretten-Papier

IST DAS ECHE

LE HOUBLON

französisches Fabrikat

von **CAWLEY & HENRY** in PARIS.

Vor Nachahmung wird gewarnt!

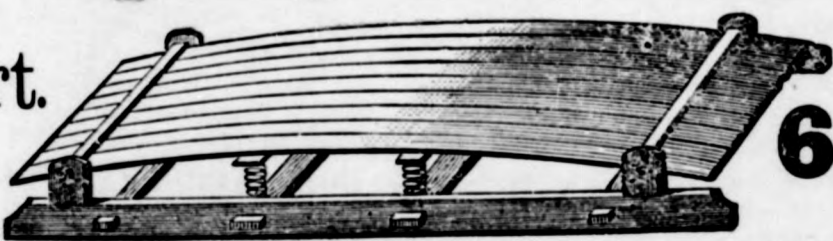
Dieses Papier wird von den Herren
Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann
Professoren der Chemie an der Wiener Universität, bestens
empfohlen u. zwar wegen seiner ausgezeichneten Qualität, sei-
ner absoluten Reinheit und weil demselben keinerlei der Ge-
sundheit schädlichen Stoffen beigemischt sind.

183. 30-16
LE HOUBLON 500 FEUILLES
FORMAT FRANÇAIS
CAWLEY & HENRY FABRICANTS
PARIS
Leawley & Henry
Propriétaires de Brevets
SEULS FABRICANTS
ac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS.

Cs. kir. osztrák-magyar  szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt.



6 frt.

Pótlék szalmaszakok és sodronybetétek helyett

tiszta, tartós és jutányos, különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél megfelelő árcsökkentés.
A megrendeléseknél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.

12-5 Főraktár: Bécs, I. Neuer Mrkt 7.

5-5

AZ

EQUITABLE

életbiztosító-társaság New-Yorkban

alapított 1859-ben.

Biztosítási tőke 1881. decz. 31-én 788.993.384 o. é. frt
a társaság vagyona „ „ 148.312.010 o. é. frt
nyeremény tartalék „ „ 26.793.223 o. é. frt
az 1884-ben kötött új biztosítások
összege „ „ 216.436.495 o. é. frt
az egész nyereség a biztosítottak közt osztatik szét.
Minden kötvény három év múlva megtámadhatlanná
válk.

Magyarországi vezérképviselőség:
Budapest, VI., Andrassy-ut 12.